

KLISNA

autor: Kateřina Lužná

Sluníčko svítí, prima. A travička voní, mňam! To se nám dneska krásně jde. Pěkně měkce, krok za krokem, já vím, Pepíčku, klid, pomalu, pomaličku, aby ses nepolekal, jedeme, jedeme.

Moucha. Lítá mi kolem nosu moucha. Ale ohnat se nemůžu, leda si trochu frknout. (*párkrát si frkne*) Aspoň že to není ovád. (*zase párkrát zafrká*) Drzá je jak opice. No nic, třeba vydržet, venku se nedá nic dělat. Copak ve stáji, tam bych ty bzíkalý prohnala, že by si ani nestihli přepočítat nožičky. Ale při práci se tohle nesmí, pěkně musím zůstat v klidu, i kdyby mi nad ocasem lítal vrtulník.

To víš že jo. Já ti dám rychlejc, výskale! Teď se kasáš, drobečku, teď jo, ale já si moc dobře pamatuju, jak jsi sem přišel poprvé, nemysli si. Vystrašený uzlíček, ani hlásek, ani pípnutí se neozvalo, když tě nahoru poprvé posadili. Ale to nic, všichni se nejdřív bojí. Já bych se taky polekala, kdyby na mě baflo zvíře pětkrát větší. Dneska ale žádné strachy, že ne? Od toho jsem tady. Aby se ani maličcí, co jsou jiní, jen trošičku jiní, přestali bát. Aby se smáli, vid? Zas nic se ale nemá přehánět! Pepčo! Nech toho poskakování, nebo na mou kobylí duši sletíš! Ručičky jak párátko, ale na hlouposti ti stačí.

Žokej, ale jasně, Pepčo, Váňa hadr! To by tě ale rychle omrzelo, a mě teprve. Lítat s vyvalenýma očima pořád dokolečka, aby toho barevného prcka nahoře neklepla pepka, skok přes křoví! Skok přes příkop! A žbluňk! Tak nic. A co z toho? Dostaneš akorát věnec, který se vyznačuje tím, že se nedá žrát. Tohle je mnohem, mnohem lepší. Hele, bělásek, Pepíčku, vidíš ho? Tam! Je to krása, já vím, že jo.